

צו למי סעיף 56 לפקודת הרוקחים (נוסח חדש) תשמ"א - 1981

ביום 23.9.08 ניתנה על ידי החלטה המתיחסת לקובלנה שהוגשה נגד ד"ר עבד אגבריה (להלן הנקבל).

החלטה זו פרטה מקצת ממה שיוחס לנקבל בקובלנה, ואולם הדגש בה הושם על דרך ניסוח הקובלנה שהסתום בה היה רב על הגלוי, ושלא פרטה באופן חד את מהות עבירות המשמעת בשלן הוגשה הקובלנה.

שר הבריאות הקים ועדה לפי סעיף 56 (ב) (2) לפקודת הרוקחים (נוסח חדש) תשמ"א - 1981 על ועדה זו הוטל לשמוע את שיש לנקבל להשמיע, לברר את כל הנסיבות הרלבנטיות לקובלנה, ולהגיש לשר הבריאות את המלצותיה.

דיוני הועדה השתרעו על עולם ומלואו, הן מבחינת תוכן הדברים והן מבחינת משכס. הדבר נגרם בעיקר בשל הערפל שסבב את כתב הקובלנה, לו נוספו פגמים אחרים (כגון תיקונים בקובלנה שנעשו במהלך הדיון, העדר חתימה על הקובלנה, והשאלת למי יש זכות לחתום על הקובלנה המתוקנת), שעל עיקריה עמדתי בהחלטתי הנ"ל.

לאחר דיונים ארוכים ומיגעים הגיעה הועדה למסקנה שראוי להרשיע את הנקבל בעבירות המשמעת אותן היא פרטה בהחלטתה. על הענישה המשמעתית נחלקו דעות חברי הועדה. הרוב סבר שנוכח כל נסיבות המקרה יש להסתפק במתן נזיפה. המעוט סבר שסטיה מנורמות התנהגות ראויות על ידי רוקחים מסכנת את הצבור. לצבור אין דרך לבדוק את המוצר אותו הוא מקבל בבית מרקחת, ואם נפל בו פגם יש בכך לא רק לסכל את מטרת נטילת התרופה שמדובר בה, אלא גם לסכן את נוטל התרופה עקב חשיפה לחומרים בלתי מזוהים שהשתמשו בהם כדי ליצור את התרופה המזויפת. בנסיבות אלו לא ראתה דעת המעוט מנוס מלהמליץ על התלית רשיון הנקבל לששה חודשים.

נוכח הנסיבות המיוחדות מאד של מקרה זה, שרק חלקן בא לידי בטוי כאן ובהחלטתי הקודמת, סברתי שטוב יהיה אם אכנס את הצדדים לדיון נוסף בטרם אגבש את דעתי.

אכן נתקימה ישיבה ב- 5.11.08 בה השתתפו ב"כ הקובל, ב"כ הנקבל והנקבל עצמו. הבהרתי למשתתפי הישיבה שדעתי טרם גובשה, ואולם שנוכח החשלכה האפשרית של אי התקינות האמורה (שחלקה פורט בישיבה) על החלטתי, בין "לטובת" הנקבל, בין "לרעתו", ראוי לבחון אם

ניתן להגיע להסדר מוסכם ששני הצדדים יהיו שותפים לו. במסגרת זו הצעתי לצדדים לבחון את האפשרות לאמץ בהסכמה את דעת המיעוט.

ב"כ הנקבל חזרה והדגישה את פגמי החליף, ואת אמונתו של הנקבל בצדקתו, דברים אלו מצדיקים, לדעתה, את דחיית ההסדר שמדובר בו מחד גיסא, ואולם היא חיתה ערר גם לענויי הדיון מחס סבל הנקבל, וראתה גם את היתרון מבחינתו של אימוץ ההסדר המוצע, שיש בו כדי לחסוך ממנו אי וודאות וענני דין נוספים.

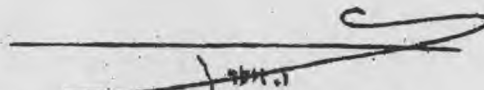
ב"כ הקובל ביקש להביא לידיעתו את העובדה שמאז נסתיים החליף שינה הנקבל את התנהגותו, והוא פועל עתה כרוקח למופת. יש בכך לדעתו כדי להשליך על שיקול דעת הקובל כשהוא בוחן את הצעת ההסדר.

סופו של דבר ששני הצדדים הסכימו לקבל את ההסדר שחונן למיתתם.

נראה לי שבסיטואציה המיוחדת של מקרה זה ההסדר הוא פתרון טוב המאזן את כל היבטי הקושי שבחליף זה. אני מבקש להדגיש שאין לחסיק מהסדר זה שהענישה המשמעתית הראויה למי שהורשע בעבירות חמורות המשמעת בהם הורשע הנקבל היא זו שחושגה בהסדר. נהפוך הוא, נראה לי שלא אחטא לאמת אם אומר שגם ~~הה~~ חברי הועדה שהמליץ על מתן נזיפה, עשה זאת רק תוך שהוא מאזן בין חומרת מעשי הנקבל (כפי שהועדה קבעה אותם) לבין פגמי החליף. אלמלא כן גם הם לא היו מסתפקים בנזיפה ודעתם היתה קרובה יותר לדעת המיעוט.

בכל הנסיבות כמפורט לעיל אני מאמץ את המלצת הועדה. לחרשיע את הנקבל בענישה עליה המליצה הועדה, ואני מאמץ גם את ההסדר שהושג בין הצדדים ולפיו תינתן לנקבל נזיפה. ניתנת איפוא לנקבל נזיפה שתירשם בתיקו.

ניתן היום 11.08.72

נשיא (בדימוס) של בית הדין המחוזי בירושלים